

Het bloempje uit het dal. Lied gezongen ter eere van het bruidspaar Carolus Ferdinand Cremer en Louise Troost in het bruidsmaal hotel Zwijnshoofd den 4de oktober 1856 door J.J. Cremer

-

(*) wijze: "un ange une femme inconnue (opéra La favorite).

Een teeder bloempje bloeide
Vol schoonheid in het groene dal;
En 't frische beekje vloeide
Langs 't bloempje helder als kristal.
O! zij was schoon!
Rein was haar aanblik,
Zacht als de beek was haar glans,
't bloemeke praalde
Rein als de starre,
Die er blinkt aan den trans. (bis)

-

Zoo praalde 't vrij van kommer
In 't moederhart geworteld daar,
En bloeide er onder 't lommer,
Der ceders schoonen telken jaar,
Maar, tevreden,
Was zij vergeten,
En zucht: mogt ik zijn in den krans
Die 't hoofd van de bruid tooit
Als haar de bruigom
Met zich heenvoert ten dans.

-

En 't oog viel op de schoone,
Op 't bloemeke van 't groene dal,
Zij, wordt des bruidstoois kroone
Men roemt haar kleuren bovenal;

Al verwelken,

Kleurvolle kelken.

Rascher in tuiltjes der min,

Toch juichende roemt zij:

“vlugt vrij mijn verwen,

Als het offer der min”.

-

En hier een bruidje pralend,

Als bloempje in lentes' zonneglans

Wij drukken op haar lokken,

Een ligte en geur'ge bloemenkrans.

Zal haar schoonheid,

Die zij ten toon spreidt

In 't tuiltje der min ook vergaan.

In d'eeuwige bloemenkrans

van 't huwelijke leven

Ontkleurt slechts de traan.

(*) gezongen door J.L. Cremer geb. Br.v.Nidek J.N. Tjarda van Starckenborgh Stachouwer en J.J. Cremer.

Het Bloempje uit 't dal.

Lied

gezongen ter eere van het bruidspaar
Carolus Ferdinand Cremet.

Louise Troost.

in het bruidsmaal - hotel Lijnshoofd des
4de October 1856.

(1) Wijze: "Un ange une femme enormie"
(opine La Favorite.)

Een teeder bloempje bloeide
Dal schoonheid in het groene dal;
En 't frische beekje vloeide
Langs 't bloempje helder als kristal.
O! zij was schoon!
Rein was haar aanblik,
Zacht als de beek was haar glans,
't Bloemetje praalde
Rein als de starre,
Die er blinkt aan des trans (bis)

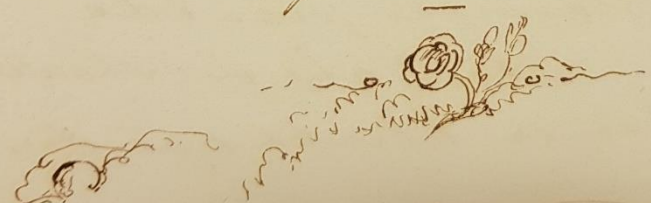
Zoo praatde 't vrij van lommer
In 't moederhart geworteld daar,
En bloeide er onder 't lommer,
Der leders schoonheid telken jaar,

(1) gezongen door J. L. Cremet geb. Br. v. Nidat. J. de Jandara van Ran
-Konboort Staekamer en J. J. Cremet.

Maar, tevrede des
Was zij vergeten,
En zucht: Mocht ik zijn in den kranse
Die 't hoofd van de bruid tooit
Als haar de bruijom
Met zich heenvoert ten dans.

En 't oog viel op de schoone,
Op 't bloemetje van 't groene dal,
Zij wordt des bruidstovis kroone
Men roemt haar kleuren bovenal;

Al vermelken,
Kleurvolle kelkes,
Prascher in tuitjes der min,
Toch zuchende roemt zij:
"Mocht vrij mijn overren,
Als het offer der min."

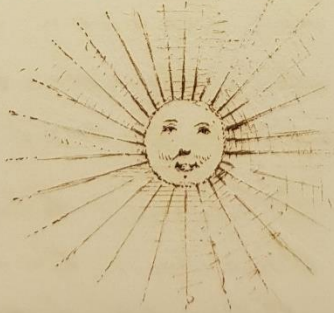
En hier een breidje pralens,
Als bloempje in lentes' zonneglans
Wij drukken op haar lokken,

Een lichte en geurig bloemenkrans.

Zal haar schoonheid,
Die zij ten toon spreidt,
In 't luitje der min ook vergaan,

In d'leurrige bloemkrans,
Van 't humelyks leven
Ontkleurt slechts de traan.

De eetzaal in 1904, waar destijds het lied door J.J. Cremer, zijn vrouw J.L. Cremer-Brouerius van Nidek en zijn zwager J.N. Tjarda Starckenborgh Stachouwer is voorgedragen.

Link naar het originele lied uit de opera van Donizetti uit 1840:

<https://www.youtube.com/watch?v=ReSC-JT7Q-g>

De opera werd in 1856 veelvuldig in Nederland opgevoerd.

www.jacobcremer.nl

Laatst bijgewerkt: 25 oktober 2019.